

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2025. gada 11. decembrī
(OR. en)

14906/1/25
REV 1
PV CONS 57
ENV 1153
CLIMA 499
PARLNAT

PROTOKOLA PROJEKTS
EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME
(Vide)
2025. gada 4. novembris

1. **Darba kārtības apstiprināšana**

Padome pieņēma dokumentā 14489/25 izklāstītos secinājumus.

2. **"A" punktu apstiprināšana**

neleģislatīvu jautājumu saraksts

14602/25

Padome apstiprināja visus minētajā dokumentā uzskaitītos "A" punktus, tostarp visus apstiprināšanai iesniegtos lingvistiskos COR un REV dokumentus.

Leģislatīvo aktu apspriešana

(publiska apspriešana saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 8. punktu)

3. **Eiropas Klimata akta grozījums**

14715/25

vispārēja pieeja

Padome panāca vispārēju pieeju attiecībā uz Eiropas Klimata akta grozījumu regulu, kā izklāstīts dokumentā 14960/25 + COR 1. **Čehija, Polija, Slovākija un Ungārija norādīja, ka tās nevar atbalstīt vispārējo pieeju. Bulgārija paziņoja, ka atturas balsojumā par vispārējo pieeju.**

Austrija, Latvija, Lietuva, Slovākija, Ungārija, Vācija un Komisija iesniedza paziņojumus, kas izklāstīti pielikumā.

Neleģislatīvi jautājumi

4. ES iesniegts atjaunināts nacionāli noteiktais devums (NND) Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*)
apstiprināšana

14716/25

Citi jautājumi

5. Pašreizējie tiesību aktu priekšlikumi (publiska apspriešana saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 8. punktu)

Steidzama nepieciešamība atlikt un būtiski vienkāršot ES

14736/25

Atmežošanas regulu

Austrijas sniegta informācija

Padome pieņēma zināšanai Austrijas sniegto informāciju, kā arī citu delegāciju komentārus.

pirmais lasījums

uz Komisijas priekšlikumu balstīts punkts

Pazinojumi par dokumentā 14489/25 izklāstītajiem leģislatīvajiem “B” punktiem

Par “B” punktu
saraksta
3. punktu:

Eiropas Klimata akta grozījums
vispārēja pieeja

AUSTRIJAS PAZIŅOJUMS

“Austrija pieņem zināšanai vērīgu mērķi, kas noteikts ES Klimata aktā, proti, līdz 2040. gadam siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināt par neto 90 %. Ir skaidrs, ka, lai sasniegtu šādus vērīgus mērķrādītājus, ir jāizveido stabils un uzticams veicinošs satvars, kas nodrošina juridisko noteiktību, aizsargā stabilu Eiropas rūpniecisko bāzi un novērš oglekļa emisiju pārvirzi.

Atzīstot, ka ne visu konkrēto informāciju var pabeigt pašreizējā ES Klimata akta versijā un ka daudzi aspekti tiks risināti turpmākajos tiesību aktu priekšlikumos, joprojām ir būtiski, lai Klimata akts mūsu uzņēmumiem nodrošinātu skaidru un paredzamu satvaru nolūkā nodrošināt efektīvu pāreju uz mazoglekļa nākotni.

Pārveide virzienā uz klimatneitralitāti rada iespējas inovācijai un izaugsmei. Vienlaikus mums ir jāņem vērā arī riski un izaicinājumi, kas saistīti ar šo pārkārtošanos. Lai nodrošinātu mūsu rūpniecībai labvēlīgu vidi, ir ļoti svarīgi atjaunot pievilcīgu investīciju vidi, kas nodrošina ekonomikas konkurētspēju, nodarbinātību un sociālo stabilitāti.

Šajā sakarā Austrijai joprojām īpaši svarīgi ir šādi galvenie elementi:

- **Lēnāka bezmaksas kvotu iedaļes izbeigšana ETS no 2028. gada**
 - Austrija uzsver, ka bezmaksas CO2 kvotas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (ETS) ir jāpagarina arī pēc 2034. gada, jo tas ir nepieciešams papildinājums lēnākai bezmaksas kvotu pakāpeniskai atcelšanai, kas sāksies 2026. gadā.
 - Turklāt ir ļoti svarīgi pielāgot bezmaksas kvotu pakāpeniskas atcelšanas trajektoriju, sākot no 2028. gada, lai izvairītos no nevajadzīga sloga nozarēm pārejas periodā.

- Abi minētie aspekti būtu pienācīgi jāatspoguļo ETS direktīvas un OIM regulas pārskatīšanā.
- Austrija aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt attiecīgos priekšlikumus.
- **Augstas kvalitātes starptautiskie kredīti saskaņā ar Parīzes nolīguma 6. pantu**
 - Austrija atbalsta priekšlikumu atļaut izmantot starptautiskos kredītus ETS pirms 2036. gada saskaņā ar stingriem vides un ilgtspējas kritērijiem.
 - Ietekmes novērtējuma ietvaros būtu rūpīgi jāizskata starptautisko sertifikātu iespējamā iekļaušana, lai nodrošinātu, ka tā atbilst vispārējiem dekarbonizācijas mērķiem. Šo sertifikātu iespējamā izmantošana ETS būtu jāizskata atvērtā veidā.”

VĀCIJAS PAZIŅOJUMS

“Vācija atbalsta neto emisiju samazinājumu par 90 % līdz 2040. gadam, kā to ierosinājusi Eiropas Komisija, ievērojot šādus trīs nosacījumus:

1. Vācijas ieguldījumam ir jāatbilst Vācijas nacionālajam 2040. gada klimata mērķrādītājam. Ir svarīgi uzsvērt, ka jaunais ES klimata mērķrādītājs 2040. gadam attiecīgajām nozarēm Vācijā nedrīkst radīt papildu samazināšanas prasības vai pienākumus.
2. Pastāvīgo piesaistītāju integrācija ES politikās.
3. Kvalitatīvu starptautisko kredītu ieguldījums, kas nepārsniedz 3 procentpunktus no 2040. gada starpposma mērķrādītāja.

Turklāt ir jāgarantē efektīva aizsardzība pret oglekļa emisiju pārvirzi, lai saglabātu mūsu pievienoto vērtību.

Uz šo nosacījumu pamata, izstrādājot gaidāmo ES 2040. gada klimata paketi un ņemot vērā arī gaidāmos dialogus ar Eiropas Parlamentu, ir jāņem vērā šādas prioritātes:

Pirmkārt, Parīzes nolīguma 6. pantā paredzētajiem starptautiskajiem sertifikātiem būtu jākalpo par “drošības tīklu”, savukārt ES klimata aizsardzības satvars tiks veidots tā, lai panāktu 90 % samazinājumu. Iespēja izmantot starptautiskus sertifikātus būtu jāpiemēro tajās nozarēs, kurās ir vislielākās grūtības sasniegt mērķrādītājus. Šajā kontekstā būtu jāņem vērā arī ETS, kaut arī starptautisko sertifikātu tieša izmantošana atbilstības nodrošināšanai ETS nebūs atļauta.

Otrkārt, atsauces vērtībai attiecībā uz 6. pantā minēto kredītu ierobežoto nozīmi būtu tieši jāatsaucas uz 2040. gada starpposma mērķrādītāju. Grozītā ES Klimata akta 4. panta 5. punkta a) apakšpunktu mēs saprotam tā, ka, sākot no 2036. gada var tikt sniegts ierobežots ieguldījums 2040. gada klimata mērķrādītāja sasniegšanā tādējādi, ka augstas kvalitātes starptautiskie kredīti saskaņā ar Parīzes nolīguma 6. pantu līdz 2040. gadam tiktu palielināti līdz 3 % no 1990. gada neto emisijām.

Treškārt, pastāvīgo negatīvo emisiju ierobežota integrēšana ETS ir jāveic tā, lai saglabātu tās integritāti un neizraisītu to, ka nepieciešamie emisiju samazinājumi netiek panākti. Turklāt ir jānodrošina pastāvīgu negatīvu emisiju ilgtspēja.

Ceturtkārt, saskaņā ar ES Komisijas ietekmes novērtējumu par 2040. gada klimata mērķrādītāju ETS aptvertajos sektoros 2040. gadā joprojām ir gaidāmas attiecīgās emisijas. 8.a apsvēruma ceturto teikumu mēs saprotam tādā nozīmē, ka lineārais samazinājuma koeficients ES ETS no 2036. gada tiks koriģēts, lai atspoguļotu atlikušās emisijas attiecīgajās nozarēs, kas ir saderīgas ar emisiju samazinājumu par 90 % līdz 2040. gadam.

Piektkārt, oglekļa ievadkorekcijas mehānisms ir jāizstrādā tā, lai tas būtu nebirokrātisks un efektīvs. Šajā sakarā mēs atzinīgi vērtējam vienkāršojumus, par kuriem jau panākta vienošanās *Omnibus* paketes ietvaros. Turklāt Eiropas Komisijai ir nekavējoties jāiesniedz tiesību aktu priekšlikumi par vienotu ES mēroga un PTO prasībām atbilstošu korekciju to produktu eksportam, uz kuriem attiecas OIM. Ja efektīvu aizsardzību pret oglekļa emisiju pārvirzi nevar panākt ar OIM, uz eksportu orientēto nozaru konkurētspēja arī turpmāk būtu jāregulē ar bezmaksas kvotu piešķiršanu.

Visbeidzot, Vācijas valdība atbalsta to, ka Eiropas Komisija ir ierosinājusi paplašināt tās nozares, uz kurām attiecas elektroenerģijas cenu kompensēšana.”

UNGĀRIJAS PAZIŅOJUMS

“Ungārija nevar atbalstīt 90 % neto emisiju samazināšanas mērķrādītāju, un tāpēc mēs nevaram atbalstīt vispārējo pieeju. Šāds vērienīguma līmenis nav savienojams ar mērķi stiprināt Eiropas konkurētspēju un ekonomikas noturību. Bez reālistiskiem un efektīviem veicinošiem nosacījumiem pastāv nopietns risks, ka Eiropas uzņēmumi ražošanu un emisijas pārvietos ārpus Savienības, kas izraisītu deindustrializāciju, darbvietu zaudēšanu un lielāku atkarību no ārējiem dalībniekiem, vienlaikus apdraudot emisiju samazināšanas centienus.

Priekšlikums nav pamatots ar atjauninātu ietekmes novērtējumu, kas atspoguļotu jaunākās nozīmīgās ģeopolitiskās un ekonomiskās norises. Nav iesniegta dalībvalstu līmeņa analīze, kas nozīmē, ka atšķirīgā ietekme uz dalībvalstīm joprojām nav zināma. Tāpēc situācija ir līdzīga paketes “Gatavi mērķrādītājam 55 %” pieņemšanai: Eiropas ekonomikai ir jāpielāgojas klimata pasākumiem, nevis otrādi.

Kaut arī mēs atbalstām klimatisko ieceru vērienu, mēs aicinām īstenot reālistisku un objektīvu pieeju un uzskatām, ka saprātīga izvēle būtu sākt no zemāka mērķrādītāja līmeņa, kas atspoguļo mūsu ekonomisko realitāti. Mūsu apņemšanos sasniegt vērienīgus mērķus apliecina arī mūsu sasniegumi, proti, Ungārija salīdzinājumā ar 1990. gadu jau ir panākusi emisiju samazinājumu par 48 %, kas ir krietni virs ES vidējā rādītāja. Tajā pašā laikā vairākas dalībvalstis nav panākušas salīdzināmu progresu, un tas rada jautājumu, kā kopīgo mērķi sasniegt taisnīgā un līdzsvarotā veidā. Mēs visi nesam atbildību par saviem iedzīvotājiem. Šajā sakarā mēs mudinām, lai dalībvalstis, kuras ar savu balsojumu vērsa Padomes uzmanību uz to, ka 90 % mērķrādītāju nav iespējams sasniegt, netiktu sauktas pie atbildības par iespējamu ES 2040. gada mērķrādītāja neizpildi. Pirmie sasniegumi būtu pienācīgi jāatzīst gaidāmajā satvarā.

Turklāt, ņemot vērā ievērojamās neskaidrības ZIZIMM sektorā un tehnoloģisko oglekļa piesaistījumu izmantošanas tempu, saistošo neto emisiju samazināšanas mērķrādītāju nav lietderīgi balstīt uz pieņēmumiem par piesaistītājiem.

Lai gan mēs kompromisa tekstā varam konstatēt dažus uzlabojumus, jo īpaši attiecībā uz pārstrādes/pārskatīšanas klauzulu, šīs izmaiņas joprojām ir nepietiekamas. Joprojām ir daudz neatrisinātu jautājumu par satvara metodiku, īstenošanu un stabilitāti.

Turklāt paredzams, ka tādi pasākumi kā ETS2 situāciju pasliktinās, palielinot izmaksas mājāsaimniecībām un mazajiem uzņēmumiem, riskējot izraisīt sociālo pretreakciju un samazinot sabiedrības atbalstu klimata politikai, un ka vienlaikus tie emisijas būtiski nesamazinās.

Visbeidzot, mēs paužam nožēlu par to, ka sarunas par šo fundamentālo dosjē notika ļoti īsā laikā, kas nav piemēroti tik stratēģiski svarīgam ilgtermiņa lēmumam. Lai nodrošinātu, ka 2040. gada satvars ir reālistisks, sociāli pieņemams un atbilst Eiropas konkurētspējas mērķiem, ir vajadzīga līdzsvarota, uz pierādījumiem balstīta un ticama pieeja.”

LATVIJAS PAZIŅOJUMS

“Latvija atbalsta vispārējās pieejas tekstu par Eiropas Klimata aktu, bet vēlas uzsvērt šādus aspektus, kam būs izšķiroša nozīme, lai valstī sekmīgi īstenotu pāreju uz oglekļneitralitāti.

Izstrādājot turpmāko tiesisko regulējumu un lemjot par to, ir vajadzīgs detalizēts ietekmes novērtējums, lai nodrošinātu, ka emisiju samazināšanas slogs tiek sadalīts taisnīgi un ir izpildāms visās dalībvalstīs, ņemot vērā dalībvalstu atšķirīgo sociālekonomisko situāciju, emisiju struktūru un emisiju samazināšanas potenciālu katrā nozarē, jo īpaši ZIZIMM aspektus, tostarp organisko augšņu sarežģīto raksturu un augsto raksturīgo emisiju potenciālu, kā arī ģeopolitiskos izaicinājumus.

Mums ir skaidra izpratne, ka ilgtspējīga bioenerģija arī turpmāk būs daļa no atjaunīgās enerģijas portfeļa, neradot papildu slogu un ierobežojumus tās izmantošanai, jo īpaši attiecībā uz resursiem, kas iegūti ES, ja tiek piemērota ilgtspējīga pieeja mežu apsaimniekošanai.

Eiropas Klimata aktā ietverto pārskatīšanas klauzulu mēs saprotam kā mehānismu vispārējā mērķrādītāja pārskatīšanai, ja dati liecina, ka reālie īstenošanas sasniegumi atšķiras no vēlamās trajektorijas virzībā uz 2040. gada mērķi.”

LIETUVAS PAZIŅOJUMS

“Lietuva atbalsta to, ka tiek pieņemta vispārējā pieeja attiecībā uz Eiropas Klimata akta grozījumu. Tomēr Lietuva uzskata par svarīgu nodrošināt to, ka pastāv pietiekami veicinoši nosacījumi un elastības iespējas visām dalībvalstīm, lai sasniegtu 2040. gada klimata mērķrādītāju, – tostarp skaidra atsauce uz ES pasākumiem, kuru uzdevums ir risināt sociālekonomiskus izaicinājumus un nodrošināt sabiedrības atbalstu pēc 2032. gada, kad beigsies Sociālā klimata fonda termiņš, – un nodrošināt to, ka visās dalībvalstīs pastāv inovatīvas tehnoloģijas, kas būtu pieejamas un par pieņemamām cenām.

Lietuva turklāt uzsver, cik svarīgi ir daudzējādie mērķi lauksaimniecības sektorā un zemes izmantojuma sektorā, norādot gan to ierobežoto potenciālu mitigācijas ziņā, gan sensitivitāti uz dabas parādībām. Ir arī jānodrošina saskaņotība starp ES pārtikas nodrošinājumu, nozares konkurētspēju un ļoti vērienīgajiem klimata mērķiem.

Ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai tiesību aktu kopums, kas jāiesniedz 2026. gadā un ļaus īstenot ES 2040. gada klimata mērķrādītāju, ietvertu tādas siltumnīcefekta gāzu (SEG) samazināšanas mērķrādītājus lauksaimniecības sektoram un zemes izmantojuma sektoram, kam būtu jēga no ekonomikas viedokļa. Bez atbilstīgiem aizsardzības pasākumiem un efektīviem atbalsta pasākumiem, jo īpaši finanšu instrumentiem, ES vērienīgās saistības SEG jomā var izraisīt to, ka pieaug ražošanas izmaksas, pārtikas cenas un pārtikas nodrošinājuma riski.

Nevienlīdzīgi apstākļi starp ES lauksaimniekiem tad, ja netiek garantēta tieša atbalsta konverģence, vēl vairāk palielina godīgas konkurences principa izkropļojuma risku lauksaimniecības sektorā. Šajā sakarībā Lietuva aicina Komisiju izskatīt veidus, kā vislabāk nodrošināt efektīvas tehnoloģijas un pasākumus konkurētspējīgai, noturīgai un ilgtspējīgai lauksaimniecības attīstībai, un vienlaikus optimizēt nozares ieguldījumu SEG samazināšanā un piesaistē – ar zemes ilgtspējīgu izmantošanu un atkārtotu apmežošanu.”

SLOVĀKIJAS PAZIŅOJUMS

“Slovākijas Republika ir apņēmusies īstenot dekarbonizācijas centienus un sasniegt ES mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti. Slovākijas Republika jau ir sasniegusi savu 2030. gada dekarbonizācijas mērķi. Mūsu energoresursu struktūra nerada emisijas pēc ogļu pakāpeniskas izņemšanas no apgrozības. Paturot prātā Eiropas rūpniecības konkurētspēju, mēs uzskatām, ka emisiju samazināšanas mērķi būtu jāpadara drīzāk reālistiskāki, nevis stingrāki. Ilgtermiņa dekarbonizācijas mērķi ir jānosaka pareizā veidā, paredzot spēcīgu politisko atbildību un stabilu veicinošu satvaru. 2040. gada klimata mērķrādītāja noteikšanas procesam ir stratēģiska nozīme. Pēc skaidra dalībvalstu, tostarp Slovākijas Republikas, aicinājuma Eiropadome 2025. gada oktobrī sarīkoja politiskas diskusijas un sniedza norādes. Tomēr vienošanās par konkrētu 2040. gada klimata mērķrādītāja līmeni netika panākta, un tas atspoguļo jautājuma sarežģītību.

Slovākijas Republika uzskata, ka ierosinātais 90 % mērķrādītājs ir pārāk vērienīgs. Ņemot vērā pašreizējo ģeopolitisko kontekstu, dabisko oglekļa piesaistītāju samazināšanos un tehnoloģiskā progresa tempu, šāda mērķapjoma īstenojamība rada pamatotas bažas. Šā iemesla dēļ Slovākijas Republika vispārējai pieejai attiecībā uz Eiropas Klimata aktu nevar piekrist.

Tehnoloģiskās neitralitātes princips ir jā saglabā un jāatspoguļo visos turpmākajos leģislatīvajos un neleģislatīvajos priekšlikumos. Saskaņā ar Eiropadomes 2025. gada oktobra secinājumiem mēs aicinām panākt rūpniecības dekarbonizāciju tehnoloģiski neitrālā veidā. Šajā sakarā bažas rada neseno publicētā Komisijas 2026. gada darba programma, kas ietver tikai jaunu atjaunīgās enerģijas satvaru. Lai gan mēs pilnībā atbalstām mērķi paātrināt enerģētikas pārkārtošanu, Slovākijas Republika uzskata, ka Atjaunojamo energoresursu direktīvā un Energoefektivitātes direktīvā noteikto satvaru turpināšana pēc 2030. gada nav nedz nepieciešama, nedz atbilstīga pārskatītā Eiropas Klimata akta 4. panta 5. punkta ierosinātajam formulējumam. Slovākijas Republika uzskata, ka satvars laikposmam pēc 2030. gada būtu jāizstrādā tā, lai tas atspoguļotu līdzsvarotu un iekļaujošu pieeju dekarbonizācijai, kas atbalsta visu bezoglekļa un mazoglekļa risinājumu ieviešanu, neierobežojot dalībvalstu tiesības izvēlēties savu energoresursu struktūru.

Slovākijas Republika atbalsta lielāku elastību starp nozarēm un to iekšienē un instrumentiem, kā ierosināts 4. panta 5. punkta c) apakšpunktā. Mēs uzskatām, ka dalībvalstīm var atļaut atkāpties no dažiem apakšmērķrādītājiem (piemēram, atjaunīgās enerģijas vai energoefektivitātes mērķrādītājiem), ja vien tiek sasniegti to vispārējie dekarbonizācijas mērķrādītāji. Šī pieeja atbalsta pielāgotāku un izmaksu ziņā efektīvāku virzību uz klimatneitralitāti, atspoguļojot dalībvalstu tiesības, kas nostiprinātas Līgumos, valstu īpatnības un spējas.

Slovākijas Republika uzskata, ka pašreizējais tiesiskais regulējums ir rūpīgi līdzsvarots kompromiss starp solidaritāti un izmaksu efektivitāti. Tas nodrošina, ka visas dalībvalstis sniedz ieguldījumu kopīgo klimatisko ieceru sasniegšanā, taču to centieni ir samērīgi ar to ekonomisko spēju. Saistībā ar satvaru laikposmam pēc 2030. gada ir jāatzīst, ka pamatnosacījumi, kas pamatoja pašreizējo līdzsvaru starp minētajiem principiem, nav mainījušies. Dalībvalstu starpā joprojām pastāv ievērojamas ekonomiskās atšķirības, kā arī atšķirības attiecībā uz energointensitāti, tehnoloģisko spēju un piekļuvi finansējumam. Valstīs ar zemāku IKP enerģētikas pārkārtošanas relatīvās izmaksas joprojām ir ievērojami augstākas. Šajā kontekstā dalībvalstu centieniem jābūt balstītiem uz IKP uz vienu iedzīvotāju un uz solidaritātes principu, lai izvairītos no tā, ka pārkārtošanās smagums tiktu novirzīts uz dalībvalstīm ar zemākiem ienākumiem un ierobežotākām fiskālajām un investīciju spējām. Nesamērīgs centienu sadalījums rada risku, ka pieaugs enerģētiskās nabadzības līmenis un mazināsies konkurētspēja, jo īpaši reģionos, kas ir atkarīgi no tradicionālajām rūpniecības nozarēm.

Dabiskie piesaistītāji joprojām ir būtiska mūsu dekarbonizācijas centienu daļa. Tomēr dabisko piesaistītāju devums ir atkarīgs no dažādiem elementiem, kurus dalībvalsts nevar ietekmēt, piemēram, klimata pārmaiņu ietekmes un dabisku traucējumu ietekmes. Turklāt katrai dalībvalstij ir savi apstākļi, kas ietekmē dabisko piesaistītāju iespējas, piemēram, mežu vecuma struktūra un vajadzība pēc ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas. Slovākijas Republika uzsver, ka ir jāņem vērā sinerģijas ar biodaudzveidību un jānodrošina, ka mūsu dekarbonizācijas centieni nebūs tiešā pretrunā Dabas atjaunošanas akta mērķiem un mērķim atjaunot un saglabāt mūsu biodaudzveidību.

Vienlīdz svarīga joprojām ir pārkārtošanās finansēšana. Satvarā laikposmam pēc 2030. gada Komisija stiprina finanšu instrumentus, kuri ir gan daudzgadu finanšu shēmā, gan ārpus tās, tostarp turpinot Modernizācijas fonda, Inovāciju fonda, Taisnīgas pārkārtošanās fonda un Sociālā klimata fonda darbību.

Slovākijas Republikai bažas joprojām rada jaunā emisijas kvotu tirdzniecības sistēma ēku, autotransporta un papildu sektoros (ETS2). Sociālā ietekme krietni pārsniedz jaunās sistēmas sniegtos ieguvumus vides jomā, kas salīdzinājumā ir nenozīmīgi. Slovākijas Republikas Nacionālās padomes 2025. gada 28. oktobra rezolūcijā Komisija tiek mudināta iesniegt pārskatītu ETS2 sistēmu ar mērķi samazināt tās regresīvo ietekmi. Turklāt saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 191. pantu, kurā noteikts, ka ES rīcībā vides jomā jāņem vērā atšķirīgā situācija dalībvalstīs un jānodrošina, ka pasākumi nav pārmērīgi apgrūtinājoši, Slovākijas Republika stingri iebilst pret sistēmas ieviešanu 2027. gadā.

Slovākijas Republika aicina Komisiju ātri pārskatīt CO₂ emisiju standartu regulas vieglajiem automobiļiem, furgoniem un lielas noslodzes transportlīdzekļiem. Lai panāktu faktiskus emisiju samazinājumus, aizsargātu konkurētspēju un saglabātu sociālo kohēziju, ir vajadzīga elastīgāka, tehnoloģiski neitrālāka un pragmatiskāka pieeja. Tā kā pašreizējie mērķrādītāji pilnībā neatspoguļo tehnoloģiskās neitralitātes principu, Slovākijas Republika aicina Komisiju apsvērt bezoglekļa un mazoglekļa degvielu, tostarp e-degvielu un ilgtspējīgu biodegvielu, nozīmi saistībā ar pārkārtošanos uz bezemisiju autotransportu pēc 2030. gada, t. i., ieviešot oglekļa korekcijas koeficientu. Tajā pašā laikā baterijas elektrotransportlīdzekļu (BEV) ieviešana daudzās dalībvalstīs joprojām ir pieticīga, kā rezultātā automobiļu ražotāji varētu saskarties ar problēmām noteikto mērķrādītāju sasniegšanā un galu galā ar sodu risku. Tāpēc Slovākijas Republika aicina Komisiju iesniegt vidējas atbilstības mehānismu arī attiecībā uz 2030. un 2035. gada mērķrādītājiem.”

KOMISIJAS PAZIŅOJUMI

Paziņojums Nr. 1

“Gatavojot **ietekmes novērtējumus par klimata politikas satvaru laikposmam pēc 2030. gada** un jo īpaši dalībvalstu mērķrādītājus un centienus pēc 2030. gada, Komisija vadīsies pēc labāka regulējuma satvara un Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu.

Konkrētāk, Komisija ir iecerējusi sasniegt līdzīgu detalizācijas pakāpi kā paketes “Gatavi mērķrādītājam 55 %” ietekmes novērtējumos un ir gatava ar dalībvalstīm laikus apmainīties ar informāciju par metodiku un kvantitatīviem ievaddatiem, kas tām palīdzētu veikt pašām savu konkrētās valsts analīzi.

Šo mērķrādītāju un centienu sagatavošanā Komisija plāno arī pienācīgi atspoguļot **gan izmakslietderību, gan solidaritāti**, lai abi likumdevēji mērķrādītāju saskaņošanas procesā varētu apspriest šos principus un panākt pareizo līdzsvaru starp tiem.”

Paziņojums Nr. 2

“Priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas vēstulē Eiropadomei teikts, ka ETS2 būtu jāievieš pakāpeniski un raiti. Komisija apstiprina savu nodomu saskaņā ar Eiropadomes secinājumu 47. punktā dotajiem norādījumiem ierosināt ETS2 īstenošanas satvara pamatelementu pārskatīšanu ar mērķi atvieglot ETS2 stāšanos spēkā. Attiecīgie priekšlikumi tiks pieņemti vēl šogad, un tie pievērsīsies bažām par pārāk augstām vai svārstīgām cenām, kā arī garantēs sakārtotu tirgus darbības sākšanu un prognozējamu cenu trajektoriju, kas panākama ar stingrāku cenu stabilizācijas sistēmu.

Komisija ierosinās stingrāku cenu stabilizācijas sistēmu, kuras labad tiks vēl vairāk nostiprināta ETS2 tirgus stabilitātes rezerves loma, un turklāt tā pēta iespēju, kā dalībvalstis sadarbībā ar EIB varētu paātrināt ETS2 ieņēmumus, lai mājsaimniecībām ar zemiem un vidējiem ienākumiem jau pašā sākumā palīdzētu samazināt apsildes vai mobilitātes izmaksas. Turklāt ieņēmumi, kurus rada oglekļa cenas noteikšana un novirza ar Sociālā klimata fonda starpniecību, palīdzēs izpildīt šādus četrus uzdevumus: pārvarēt enerģētisko un transporta nabadzību, izmantot ES ražotas tīrās tehnoloģijas, mazināt atkarību no fosilā kurināmā un sasniegt klimata mērķus.

Pārejai jābūt taisnīgai un godīgai, un tai īpaši jāšargā un jāatbalsta mazaizsargātas mājsaimniecības, mazie uzņēmumi un tie reģioni, kurus strukturālas pārmaiņas skar vissmagāk.”